

til at ansee det for nødvendigt, at der bliver udsendt en saadan kortfattetlig Forklaring og Underretning for Vedkommende som den her omhandlede.

Det andet Spørgsmaal i det 5te Punkt, som gaaer ud paa at faae oplyst, i hvilket Forhold den Understøttelse, der i de sidste 4 Maanedes er ydet af det overordentlige Invalidesond til Invalider, som have deres Dødsfald i Kjøbenhavn, staar til hvad der er ydet af det samme Fond til dem i de samme fire Maanedes i de to foregaaende Aar, støtter sig dertil, at det er en temmelig almindelig Mening, at der netop i de sidste 4 à 5 Maanedes har fundet en ganske modsat Fremgangsmaade Sted, med Hensyn til Understøttelse af det overordentlige Invalidesond, af den, der tidligere har været fulgt. Man siger, at der fra Bestyrelsens Side i den senere Tid er vist en ganske betydelig Rundhaandethed i denne Henseende med Hensyn til Invaliderne i Kjøbenhavn. Jeg skal ikke sige, om det er Sandhed eller ikke, men man har sat dette i Forbindelse med Invalidesondens Dannelses; man har sagt, at der omtrent til den Tid blev dannet en Forening af Invalider, hvis Opgave var at sørge for, at Invaliderne fik det, hvortil de meente at have Ret, og fra den Tid af har Invalidesondens Bestyrelsen vist sig særdeles rundhaandethed imod de Invalider, som opholde sig i Kjøbenhavn.

Jeg skal nu gaae over til det 7de Punkt, som lyder saaledes:

Kan en Invalid, som udelukkes fra at erholde Understøttelse af det almindelige Fond, fordi Bestyrelsens lægeyndige Medlem ikke anseer hans Gyne til at underholde sig og sin Familie for væsentlig svækket, ikke tillades at erholde et lægeyndigt Oversyn, hvortil den Læge, der har behandlet hans Svagthed, ogsaa kan deltagere?

Bestyrelsen har et lægeyndigt Medlem, hvis Betænkning angaaende vedkommende Invalides Svagthed maa være meget afgørende med Hensyn til den Beslutning, Invalidesondets Bestyrelse tager, betræffende den Understøttelse, der

kan være at yde; denne Læges Dytræden imod Invaliderne skal ikke være human, og det forekommer mange af de Invalider, som henvende sig til ham, som om han, istedetfor at betragte dem som hæderlige Statsborgere, der have Krav paa Understøttelse af Staten, snarere betragter dem som en Slags Betlere. Naar nu denne hans Dytræden imod dem lyder paa en saadan Tankemaade, saa kommer man naturligvis let til til at troe, at denne hans Betragtning, maafee imod hans Billie, kan have Indflydelse paa hans Uttringer om den Paaagjældendes Svaghedsstilstand, og at dersom denne Erklæring fra en enkelt Læge skal være afgørende, saa kan det have en overmaade uheldig Indflydelse for mange Invalider. Det kunde derfor være overordentligt onskeligt, og jeg seer ikke, at det kunde stride imod Loven af 1851, at man indtrømmede Invaliderne Tilbællelse til at recurrere til det Oversyn af andre Læger. Naar man tager den Artikel af Bestyrelsen for sig, som jeg et Par Gange har nævnt, saa anføres der, at Loven som Betingelse for Understøttelse bestemmer, at hans (Invalidens) Lægemæssige Tilstand skal væsentlig have svækket hans Arbeidskraft; men disse Ord, væsentlig have svækket, ere meget elastiske, man kan gøre dem til væsentlige eller mindre væsentlige, og det kan undgives, mange forskellige Meninger, og naar man nu seer, at Bestyrelsen i denne Artikel meget stærkt har fremhævet Ordet „væsentlig“, saa maa man antage, at den lægger overordentlig Vægt paa dette Ord og fortolker det overmaade strengt. For at vise, at det ikke alene er paa Grund af disse Omstændigheder, at jeg har fundet mig bevæget til at omtale dette Punkt, skal jeg tillige, og jeg haaber, at det ærede Thing vil tilgive mig, naar jeg gør det overmaade kort, fremhæve nogle Exempler, som foreligge offentlig paa Tryk, men som Mangfoldige af de ærede Rigsdagsmænd dog maafee ikke kende, og som synes mig at vise, at man lægger megen stor Vægt paa det omhandlede Ord „væsentlig“. Jeg har her en lille Piece, som udkom 1852, og hvortil det af en navngiven Mand berettes, at en 27 aarig Soldat, som hedder Christian Nielsen Ringsbjerg, ved 1ste Jægercorps 4de